„א פרוי'ס טרעהרער"

א ראמאן אויס דעם אידישען לעבען אין רוסלאנד און אמעריקא.

(ספעציעל געשריעבען פאר'ן „אידישען זשורנאל".)

פון ב. באראן.

(69-טע פארזעצונג.)

רחל'ע איז אזוי צוטומעלט געווען פון שרעק מען זאל זי נים באפען אהן א פאספארט און צוריק פיהרען זי אהיים, אז זי האט נים באמערקט ווי הארט ארום איהר, שטעהט א מענש מיט דער היטער טיעף אריבערגערוקט איבער די אויגען און שטרייכט זיך אן צו הערען וואס זי רעדט מיט'ן קאסיר און וואוהין זי נעהמט א בילעט.

זי איז געווען אזוי צוטראגען אין האט געמיינט אז דער קאסיר וועט פאדערן פון איהר צו ווייזען א פאספארט אויף דער ערד ווען איהר א בילעט פארקויפען, אין ווען ער האט איהר אויף קיין פאספארט נים געפרעגט אז זי אזוי איבער־פיהלט מיט פרייד געווען און איז אנטלא־פען פון'ם קאסירס פענסטערעל נים נעהמען מענרעגזאגאר פון אויסאב פון'ם געלט וועלכען זי האט געגעבען און ער האט איהר געמוזט נאכשריינען און אומקעהרען זי, צו נעהמען דאס געלט וואס איהר קומט.

שטארק נערוועז און צוטראגען אין נאך רחל'ע אלץ געווען ווען זי איז געווע־סען אין א צווייטען קלאס וואגאן און האט זיך געטראגען אהין.

זי האט פון קיין זאך נים געטראכט, איהר קאפ איז נים געווען דערביי צו טראכטען, בלויז דאס הארץ האט זיך אין איהר שטארק געווארפען אהן אויפהער, פונקט ווי זי וואלט זיך געוואלט פון איהר ברוסט ארויסווארפען. זי האט געהאט עפעס ווי אהן אלעמען פארגעשען, פארגעסען אויף טאטע־מאמע, אויף דער היים אין אפילו אויף יאהאב'ן. דער צוג האט זי געטראגען אין אן אינגלייכער ווייטקייט, אריין נים וויסענדיג וואוהין.

רחל'ע האט ארויסגעקוקט פון פענס־טער, אבער זי האט נארנישט געזעהען, אלעס ארום איז שטאק פינסטער געווען. עס האבען זיך בלויז דאס רוישען פון די רעדער געהערט, וועלכע האבען אהן אויפ־הער געריישט אין רחל'עס אויערען. זי איז ווי אין א היהנער פלעט געווען, אליין נים וויסענדיג וואס מיט איהר טוט זיך. און גאלט זי נים אזוי צוטומעלט געווען, וואלט זי געזעהען, אז זי ווערט פאר־פארגט פון א פיעמדען מענשען, ווער־בער זיצט אין א ווינקעל אויס'ם זעקען וואגאן און נעהמט פון איהר זיינע אויגען נים אדונטער. זי וואלט אין איהם דער־קענט דעם מאן, ווערבער האט דאן דעם איבערפאל אויף יאהאב'ן געמאכט.

מיט יעדער שטונדע האט זיך רחל'ע אויעקגעטראגען ווייטער פון איהר היים, הונדערטער מייל'ן ווייט איז זי שוין גע־ווען פון איהר היים אין איהרע עלטערען, זי האט געמיינט אז זי פלעהט צו איהר גליק.

* * *

אונטערגליך שווער איז צו שילדערען די סצענע, וועלכע האט זיך אפגעשפיעלט ביי רב מרדכי'ן אין הויז אויפ'ן צווייטען טאג אין דער פרוה.

די ערשטע זענען אויפגעשטאנען די באדיענער און האבען דערזעהען, אז די טיר איז אפען. זיי איז עס א גרויסער וואונדער געווען, אבער זיי האבען נארנישט פארדעכטיגט, ווען די דיענסט איז אבער אריין אין זאל און פון דארטען אין צווייטען צימער און האט דערזעהען ווי דער קאסיר און שיפליאר פון דער קאסע איז אפען, האט זי מיט אלע כחות אנגע־פאנען צו שרייען געוואלד.

אויף איהרע געשריי זענען אנגע־לאפען פרוהער די מענשען פון הויף דער־נאך איז אריינגלאפען רב מרדכי אין אין באלאט און נאך איהם דאבע.

אפילו נאכדעם ווי אלע זענען ארום איהר געשטאנען האט ר' נים אויפגעהערט צו שרייען אין לאהרעמען.

— וואס איז? — האט איז געשעהן?!

האט רב מרדכי ציטומעלט געפרעגט, וואס שרייסטו? — א בליק טיעפדיג אויפ'ן קאס־מאר האט ער זי מעהר נים געדארפט פרעגען, און איז צוגעגאנגען נעהענטער.

— נו, שרייי נים, האט ער מיט א מארגעס רוהיגען טאן געזאגט, מען האט אונז באגנבט, גנבים זענען דא די נאכט געווים געווען, דארף מען דען אזוי שרייען? און פונקט ווי עס ווארט איהם נאר נים געארט, האט ער איהר באפ־לען אויפהערען צו שרייען אין געהן אין קוך.

די דיענסט איז ווייניגדיג אויעה.

רב מרדכי איז רוהיג צוגעגאנגען צום שיפליאר און האט עס נאכן רוהיג באר־טראכט, און פון'ם ערשטען בליק האט ער געזעהען, אז קיין פרעמדע גנבים זע־נען דא נים געווען, אז דא האבען זיך איינענע מענשען געפארעט. ער האט דערזעהען דעם שליסעל שטעקענדיג אין שיפליאר און דאס געלט מיט פארשיעדע־נע פאפירען, וועלכע זענען אין איינענג געלעגען זענען צוואוארפען געווען.

ער האט א קוק געטון אויף דאבען, ווערבער האט זיך געשריעבען אין איהם האט זיך הן הארצען אפגעריסען. ער האט געפיהלט אז זיינע קנאה בויגען זיך איהם אין ווערען פארגיינערט.

מיט אלע כחות איז רב מרדכי גע־לאפען צו רחל'ע אין צימער. אין דאבע נים וויסענדיג וואס עס באדייט, איז איהם נאכגעלאפען, דאס הארץ האט איהר געזאגט, אז א גרויסער אומגליק איז געשעהען.

ווי פארשטיינערט איז רב מרדכי געבליבען אויפ'ן שוועל פון טיר ווען ער האט דערזעהען, אז רחל'עס צימער איז פוסט. אלעס איז פאר איהם יעצט קלאהר געווארען, אין צום ערשטען מאהל אין זיין לעבען, האט רב מרדכי געפיהלט ווי טרעהרען האבען זיך איהם אין די אויגען אנגעגאסען, און דאס הארץ אין איהם האט פריהער געהאפט שנעל, ווי זי וואלט זיך ערגעץ גערעסען, און דערנאך האט זי אנגעפאנגען זינקען און זינקען, ווי איהרע כחות וואלטען זיך פלוצלונג געענדיגט און ז' האט שוין מעהר קיין כוח נים צו ארבייטען.

דאבע דערזעהענדיג אז רחל'עס בעט איז געבליבען נים גערירט, און זעהענ־דיג פריהער ווי דער שיפליאר איז אפען געווען, איז האלב ווילד געווארען פון שרעק. מיט ווייט אויסגעגלאנצטע אויי־גען, האט זי אנגעכאפט רב מרדכי'ן ביים האנט האנט און מיט איהר קול האט זי אנגעפאנגען צו שרייען:

— מרדכי! מרדכי! וואו איז מיין קינד! וואו איז מיין רחל'ע! וואו איז זי, מרדכי, גיב מיר מיין קינד, אין מיט א שוים אויף די ליפען איז זי אויף דער ערד געפאלען.

(פארזעצונג קומט.)

אויפ'ן אידישען ביכער און צייטונגס מארק

פון א. ר.

שוין א וואך, ווי עס איז פארגעקומען אין טאלידא דער קולאקען־קאמף צווי־שען דעם געווינענעם העלד ווילארד, און דעם נייעם טשעמפיאן דושיק. דעמפסי, די ענגלישע פרעסע אבער באשעפטיגט זיך נאך אלץ מיט דיעזער היסטאָרישער (פאר־שטעהט זיך אין נענצענפיסלאך) פא־סירונג, און ווילארד־דעמפסי פארגעס־מען אין די מעהרסטע געשפרעכען דעם אויבענען. שרייבט וועגען דעם נאכ'ן ריכטיג די פיראדערפיער „אידישע וועלט"

דער „פייט" פון די ביידע גבורים האט אויך אן אנדער זייט, אויף וועל־כער עס איז בדאי אבצושטעלען זיך אביסעל מעהר. פון די דעפעשען אין די צייטונגען ווייסען מיר אז צעהנדי־ליגע טויזענדע פערזאנען, פרוויען אזוי צום ווי מענער האבען זיך צוגעקוקט מיט'ן גרעסטען ענטוזיאזם צום „באק־סינג־ספעקטאקל" (ווי מען רופט עס אן אויפ'ן „וויסענשאפטליכען" לשון) און אז אויסער די צושויער אין כמעט די גאנצע שטאָדט געגאנגען ווי אויף דערדאך פון גרויס התפעלות. דאצו קומט נאך צו דער פאקט וואס כמעט יעדע גרויסע צייטונג אין לאנד האט געווידמעט א פיינעם פלאץ פון דעם „פייט" וואס צייגט, אז דער עולם בכלל האט געהאט אזא גרויסען אינטערעס.

עס וואלט געווען נארישע אין אינגע־רעכט צו דרינגען פון דעם אז דער אמע־ריקאנער עולם בעוואונדערט זעהר שטארק פיזישען כוח. דאָ האבען־לעט זיך אויסשליסליך וועגען בעוואונדע־רען די קונסט פון „פייטען" אדער „באקסען" וועלכע ליגען פיעל מעהר אין דער רוהיגקייט און געשיקטקייט פון בייטער אין דער זיינע פיזישע כוחות. מיט אנדערע ווערטער, דאס האנדערט זיך נים מעהר און נים וועג־ניגער ווי וועגען בעוואונדערען גוטע „סאָרטמענשיפ", וואס דארף בע־טראכט ווערען אלס א גאנצע „לעבענס־טיימיינג" זאך, אבער דאס, ווייערער רופט ארויס א פערדאכט אז די אמע־ריקאנער יונגערע איז פערטאן אין די ספארטינג־ביזנעס צופיעל. מען בע־קומט דעם אויינדרוק אז דאס אונגע־וועהנליכע אינטערעס אין די פערשיע־דענע ספארטס אין נייעם זיההן אב די אויפערקזאמקייט פון דעם געוועהנ־ליכען אמעריקאנער יונגען מאן פון די ווייכטיגסטע פראבלעמען ביי אונז אין לאנד ווי אויף אין דער גאנצער וועלט.

עס איז צום ביישפיעל גאר נים קיין זעלטענהייט צו זעהען, אז אזוי א גראר דואלרטער פון א קאלעדזש אדער אן אנדער הויך־שול ווייס א סך מעהר וואס עס טוט זיך אין דו ספארטינג־פיידזשעס פון זיין צייטונג ווי אין די פיידזשעס וואו עס ווערט נערעדט וועגען די שלום־באדינונגען און די ליעג אוו ניישאנס. אין די לענדער וואו די בעפעלקערונג איז נים „סא־פאזד" צו נעהמען קיין אנטייל אין דער רעגירונג, מאכט עס אפשר נים אויס, אבער אין א דעמאקראטיע, וואו די רעגירונג איז פון דעם פאלק און פאר דעם פאלק, איז דאס אויס־טערעסירונג זיך אין ספארטס פיעל מעהר ווי אין דו ווייכטיגסטע לעבענס־פראגען א בעדזיעונגס ווערטע ער־שיינונג.

אביסעל וועניגער אינטערעס אין ספארטס און אביסעל מעהר אינטע־רעס אין וועלט־זאכען וואל גאר נים געשאדט אונזער יונגענד.

* * *

דער נייז יארקער „מארגען זשור־נאל" איז נים צופריעדען מיט דעם, וואס די אידישע דראמע האט זיך אזוי ארויס־געארבייט, אז מען געהט זי שוין אויף אויפפיהרען אויף דער ענגלישער ביהנע. שרייבט דער „מארגען זשורנאל":

די אידישע דראמא בכלל האט אין זיך אזוי וועניג אריגינאליטעט, אזוי וועניג מאטעריאל וואס דריקט אויס דעם ווירקליכען אידישען גייסט, אז א געטרייער איד פיהלט זיך איגרוהיג וועגען איהר שיקזאל, ווען זי ווערט ארויסגעבראכט אין איהר נאקעטקייט פאר די גרויסע קאלטע אויסען־וועלט. יעדערער וואס וויים אז אינזערע „גרויסע דראמאטורגען" זיינען נים מעהר ווי נאכקרימער, אז זייערע בעסטע ווערק זיינען „אראפטיישאנס", צווייפעלט אויב די וועלט קען עטוואס געווינען דערמיט וואס די פרוכט פון דער אידישער ביהנע זאל אויר אנגע־באטען ווערען.

דער צווייפעל איז נים אזוי וועלען ערפאלג ווי וועגען דעם ליטעראַרישען און מאָראלישען ווערטה וואס אפילו דער גרעסטער ערפאלג קען האבען. די אמעריקאנישע ביהנע אליין איז פול מיט נאכגעמאכטע ווערקע. און עס וועט נים זיין קיין ענטשולדיגונג פאר בעריהמעריי אויב עס זאל זיך אויסלא־זען אז א אידישער שרייבער האט גע־ווינען געגוג געשיקטקייט אז די פרעמ־דע פערדערען מיט וועלכע ער האט בע־פוצט זיין דראמאטישע פיינעל זאל מא־כען באלד אזא גיטען אויינדרוק, ווי עס מאכען פויגלאך פון דעם זעלבען סארט, וועלכע זיינען אויסגעשטאטעט געווא־רען מיט די פרעמדע בעפוצונגען דורך געבארענעם אמעריקאנישען אדער אמע־ריקאניזירטען אידישען טאלאנט.

עס איז מעגליך אז דער עסק זאל זיך לוינען אלס א „ביזנעס פראפוזיען" אז עטליכע אינטעליגענטע אידען זאל־לען דערביי פערדיענען אביסעל געלד, און דאס וועט אונז געהיים מאכען פער־גענינען. נור ביי אזא געלעגענהייט פיהלען מיר זיך אראפ געפאלען איבער דער ארימקייט פון אונזער ליטעראטור אויף דיעזעם פעלד, איבער דער שוואכ־קייט און מאנערקייט פון דו פרוכט פון אידישען גייסט וואס מיר האבען אנצובאטען דער אייסען־ווילט, און איבער דער געפאהר וואס איז פעד בונדען מיט חרפות — אז די גאנצע אונטערנעהמונג וועט זיין א דורכפאל, ווייל די אידישע דראמא האט נים וואס צו זאגען דעם אמעריקאנישען פובליקום, ווייל דער אויינציגער אידי־שער דראמאטישער דיכטער וואס מיר האבען געהאט, גאלדפאדען, פער־נעהמט נים אין אונזער איינענע ביהנען וועלט דעם אויבענאן וואס איהם געה־הערט. „שולמית" וואלט אפשר גע־קענט מאכען אן איינהרוק אויף דו גרויסע וועלט וועלן ווען מען זאל איהר גוט אויספיהרען; שפעטערע פיעסען זיינען נים געגוג אידיש ארויס־נעל צו קענען פערטראגען איבערזעץ צו אנדער איבערפלאנצונג אויף א אנדער פעלד.

מיר גלויבען נים, צו עס זענען פאר־האן פיעלע, וועלכע זענען איינטיטיטיג מיט דער מיינונג, ארויסגעזאגט פון דעם „מארגען זשורנאל" לייט־ארטיקעל שרייבער.

* * *

דאס נייוארקער צייטונגס־וועל־טעל איז לעצטענס באריכטערט געווארען מיט נאך א וואכען־צייטונג, ארויס־גענעבען אין די אינטערעסען פון דער א. פ. א. ל. — „די אדבייטער פרעסע".

* * *

„דאס אידישע וואָרט", וועלכע ער־שיינט האלב־וועכענטליך אין וויניפעג האט אנאנסירט אין איהרע לעצטע נו־מערען, אז זי נעהט ווערען א טעגליכע צייטונג.

* * *

די קאנאדער צייטונגס־מישע פערעראַ־ציע האט לעצטענס ארויסגעגעבען א פלוגבלאט „וואס איהר דארפט וויסען", וואו עס ווערען געגעבען ערקלערונגען איבער פארשיעדענע צייטונגס־מישע פראַ־גען.

פאראלמענט בילדינג, אטאוואַ

טענדערס פארלאנגט פאר „גראניט טרעפ, קורבס פלער־זשיינג א. א. וו.

פארזיגעלטע טענדערס וועלען ערהאלטען ווערען פונ'ם אונטערגעצייכנטען ביז נאכמיטאג יולי דעם 21-טען 1919 פאר די גראניט טרעפ, קורבס, פלער זשיינג", א. א. וו. נוטיג אין דער אויס־בויאונג פון דער אויבענדערמאנטער גע־ביידע.

אלע טענדערס מוזען זיין באזירט, אויף דער פאבריצירונג, בדענגען און צו־שטעלען און אויעקלעגען די ראבער פלא־ינג ווי אנגעוויזען און אויסגעשריבען אז זיי לענער און ספעסיפיקאציעס.

די ארבייט פון דעם קאנטראקט זאל גלייך אנגעפאנגען ווערען נאכדעם ווי דער קאנטראקט וועט אונטערגעשריבען ווערען. אין זאל פארגעזעצט ווערען לויט די דירעקטציאנען אויף אזא אופן אז די ארבייט זאל פארענדיגט ווערען ארום דעם 31-טען אקטאבער 1919.

פלעצער ספעסיפיקאציעס און אנ־דערע אינפארמאציעס קען מען באקומען אין אפיס פונ'ם גענעראל קאנטראקטער, ס. לייזל און זיהן קאנסטראקשאן קאמ־פאניע, לימיטעד, אטאוואַ.

יעדער טענדער מוז באגלייט ווערען פון אן אקצעפטירטען טשעק פון א גע־טשארטעטער באנק צאהלבאר צום ארדער פונ'ם ארבייטס מיניסטער פאר דער סומע פון נים ווענינער ווי פינף פראצענט (5%) פון דער סומע פונ'ם טענדער, וועלכער וועט פארהאלטען ווערען אויב דער ווערלכער גיט אריין דעם טענדער ענטזאגט זיך צו מאכען א קאנטראקט ווען מען פארדערט עס פון איהם. אויב דער טענדער ווערט נים אונטערגענומען ווערט דער טשעק צוריקגעקעהרט, אויב דער טענדער ווערט אנגענומען מו נאך א טשעק פאר דער סומע פון פינף פרא־צענט (5%) דעפאזיט ווערען אויידער דער קאנטראקט ווערט אונטערגעשריבען.

די נאכצע סומע וועט פארהאלטען ווע־רען אויב דער קאנטראקט זען די אר־בייט נים פארענדיגען.

צאהלונגען פאר מאטעריאלען וועלען געמאכט ווערען יעדען מאנאט.

דער נידעריגסטער אדער וועלכער עס איז אנדער מוז נים אנגענומען ווערען קאנזידערטען וועלכע ענטהאלטען טע־דערס מוזען באצייכענט ווערען מיט טענדערס פאר גראניט טרעפ, קורבס, פלעדזשיינג א. א. וו. און אדרעסירט צום אונטערגעצייכענטען.

דזשאהן א. פיערסאן,
י. א. נארטשאנד געהילף.
טענטער בלאק פארלאמענט היל, אטאוואַ.
17—14—11

די לעצטע פיין

(פארזעצונג פון פיידזש 3)

ער האט זיך אויסגעצוינגען און אין צינגעקראכען צום שוועל פון בריקעל, — נא, דאס איז דער פארידער געווען; נאר אונגענדליך לאנג!

דער בלאסער, פאנטאסטישער שי־מער פון די נאכט־לאמטערנען וואס זע־נען פון די סיפיטען געהאנגען, האט דא און דארט באפוצט מיט א בלויער פאלער דעם טונקעלען שיין פון אונטער דער ערד; אין דער טיעפעניש האט פינסטער ניש געהערשט. און מיין איין טיר אויף דער נאנצער שטרעקע! נאר פון איין זייט פון לינקס, האט דורך די אייזערנע גראַ־טעס, וואס זענען געווען איינגעפאסט אין די ווענט, אריינגעריגנגען א שטראהל פון ליכט, ווייזט אויס פון די נאכט שטערען, וואס האבען אפגעווארפען רייטע אפלאנ־צען אויף דער שטיינערנער פארלאנג, אומעטום א גרויזאמע שטילקייט!... נאר דארט, ווייטער, הינטער דער ראזיגער פינסטערניש, געפינט זיך אפשר א טיר, וואס פיהרט אין דער פרייהייט. דער איד האט זיך נייגערע אנגעכאפט אז דער דא זוגער שוואכער האפנונג, ווייל זי איז די לעצטע געווען.

נישט צווייפלענדיג מעהר, האט ער אנגעהויבען קריכען איבער דער שטיינע־נער פארלאנג, פאטעלער, פארויכטיג, זיך פארטשעפענדיג אין די האקעס פון די ווענט, זיך באמיהענדיג צוטויפצוגיסען זיך אין דער דונקעלקייט מיט דער גרויער באפארבונג פון די ווענט. ער האט זיך בא ווענט פאמעלער, געקראכען ליגענדיג אויפן בויך — זיך איינהאלטענדיג פון געשריי יעדעס מאל, ווען די נישט פאר הייסלטע וואינדען האבען זיך ווידער גע־עפענט.

פלוצלונג האט צו זיינע אויערען דער גרייכט א געדויש פון טריט. וואס האר־בען זיך שטיל געלאזט הערען אונטער די שטיינערנע סיפיטען. דער איד האט מיטו־נאנצען קערפער א ציטער געטון, עס האט זיין אטעם פארפעלט און אין די אויגען איז איהם פינסטער געווארען, א, א סוף צו אלעס! ער האט זיך באהאלטען אין א לאך פון דער וואנט. און האלב טויט פאר שרעק איז אין ערוואכטונג ווי פאר־שטיינערט געבליבען.

דאס איז געווען א אפמיליאריון. וואס האט ערגעץ געאיילט מיט אן אינסטרו־מענט צום פיינינגען — אז אדער־ציהער — אין די הענט. די שרעקליכע פינגער, אין שנעל פאר דעם איך פארבייגענגען. די שרעק, וואס האט דעם רב פלוצלונג ארומ־גענומען, האט ווי געטויטעט אין איהם די נאנצע לעבענס ענערגיע. — בערך א שעה צייט איז ער אפגעלענען אונבאוועג־ליך, נישט וויינענדיג אימשטאנד אפילו מיט איין אבר א ריהר צו טון. די שרעק פאר די נייע יסורים, וואס שטעהען איהם פאר איינגעגעבען דעם נעראנץ צוריק צו קעה־רען זיך אין תפיסה, נאר טיף אין זיין לארצען האט די האפנונג ווידער איהם שטילערהייט איינגערוימט דאס זיסע וואר־ט "אפשר"... וואס שטאקט דעם מוט אין די מינוטען פון דער ביטערסטער פארצווייפלונג, א וואנדער איז געשעהן! אויס אלע ספקות! און ער האט ווידער אנגעהויבען קריכען א קענען דער געוויס שטער פרייהייט. אויסגעשיינגט הויך ליידען און הונגער. ציטערענדיג פאר שרעק, די דונקעלע אלעלערען אונטער דער ערד, האט זיך געדרוקט, זענען ווי פאר צויבערט געווארען און זיי האבען זיך אויסגעצוינגען אלץ לענער און לענער, און ער איז אלץ נעקראכען און נעקראכען.

אנשטעלענדיג א בליק אין דעם שיואר צען אפרוהר איז דער טיעפעניש וואס הינטער איהם האבען די, רעטונגס טירען געמאכט זיין.

(סוף קומט)

Pure as Sea Breezes

Windsor Table Salt

Made in Canada

THE CANADIAN SALT CO. LIMITED

מילך
— פאר —
מענער

דאס איז אן איינפאכער געשעפטס־פארשלאג פאר געשעפטס פעהיגע מענער.

טרינקט מילך — טרינקט א סך און איר וועט זיין געזונטער, איר וועט קאנען מעהר ארבייט מא־כען און בעסער ע ארבייט.

דער מאן וואס טרינקט מילך ביי די מאלצייטען איז נים קיין שוואכלינג. ער רעספעקטירט זיין קערפער־געבוי. ער פאר־שטעהט די ווערדע פון זיין. פאלשטענדיג געזונט. — וואהרזם מילך איז אין אמת'ן מעהר ווי א טרונק. דאס איז די איינצי־גע פאלקאמענע שפייז וואס מעגשען ווייסען, און דאס איז זעהר א געוואנטע באהויפטונג.

מילך איז פוסער און פארמאגט מעהר פון אנדערהאלבען מאל אזויפיל נאהרהאפטיג קייס ווי יענע שפייזען וואס זענען ביי אייך פארדעכענט פאר עסענווארג דערפאר. ווייל מען דארף זיי צוקייען.

און צוליב פאלגענדע טעמים איז מילך ספעציעל גוט פאר מע־נער: —

מילך איז א רפואה צו די מעהרסטע קראנקהייטען וואס מע־נער ליידען — מידקייט. עס זענען פארהאן צוויי־ערליי מידי־קייטען. איינער פון צו־שווער ארבייטען, א צווייטע מידקייט קומט ארויס פון פוסט־און־פאסעווען.

מילך איז פונקט אזוי גוט סטימולירענד ווי אלס אן ערגעה־רענדע שפייז. מילך איז נים שווער פאר'ן מאגען. מילך ווערט לייכט פארדייעט, און העלפט פארדייען אנדערע שפייזען. מילך ענטהאלט די פיצעהן נויטיגע עלעמענטען וואס אייער קערפער דארף האבען. — און האט גאר נים קיין אפפאל.

מאכט אייך א מילך דיעטע אויף צוויי וואכען. — געברויכט אזויפיל מילך וויפיל עס איז גאר מעגליך, און אויף אזויפיל אופנים וויפיל איר קאנט גאר.. ספעציעל אין דער צייט פון הייסע וועטערען.

איר וועט אויפהערען צו ליידען. איר וועט געווינען אויף יע־דען אופן און אייער געווינס וועט זיין אזוי גרוים דאס איך וועט אייך אויסלאכען פון דאקטוירים אדער פון די ראנאת פון געשעפטען. איר וועט האבען א קלארען קאפ. געזונטע הענט און אהן א שיעור ענערגיע.

THE FARMERS' DAIRY

וואלמער ראוד און ברידושמען סטר.

טעלעפאנירט הילקרעסט **4400**

מאכט אן עקסטרא איינשפארונג, — קויפט אונזער סיילסמאן וועט צו אייך קומען

טיקעטס 15 פאר $1

פרובירט נים פארנוצען א פיינט דארטען. וואו איר דארפט האבען א קווארט.

MAZOLA

בעסערע געקעכץ און קאסט ווייניגער מיט מאזאלא דער ריינער אויל פון קארן

מאזאלא איז א פרוכט אויל פון א גוטער קוועלע צו גו־טען פרעגלען, דורכנעמען, מאכען קרוכלע און סאלאד דרעסינג.

שפייזען געפרעגעלט מיט מאזאלא האלט אן דעם נאטיר־ליכען געשמאק און איז לייכטער צו פארדייהען.

מאזאלא גיט נים איבער דעם געשמאק אדער ריח פון איין שפייז אין דער צווייטער — קען גענוצט ווערען ווידער און ווידער אמאהל — א גרויסער פאקטאר אין עקאָ־נאמיע.

און ווייל מאזאלא איז א פרוכט אויל, גיט אויף די מעגליכקייט צו שפארען בחמה פעטס, פוטער, שמאלץ, און פעטס.

קויפט מאזאלא אין אייער גראסערי, אין פיינט, קווארט און גאלאן בלעכען.

שרייבט אונז פאר א בוך ווי אזוי פארציבריינען. אייער געלט צוריק אויב מאזאלא איז נים צופריעדענ־שטעלענד.

Canada Starch Co., Limited,
45 Front St. East, Toronto,

לעזט דעם הכשר

לעזט דעם הכשר

The Canada Starch Co.

„א פרוי'ס טרעהרער"

א ראמאן אויס דעם אידישען לעבען אין רוסלאנד און אמעריקא.

(ספעציעל געשריעבען פאר'ן „אידישען זשורנאל".)

פון ב. באראן.

ניזאם

טערקישע סיגארעטס

10 פאר 15 סענט

גטלט נאך פוילען

בעסטע באהאנדלונג נידערינסטע פרייזען

אדרעס אטענדעט ארענטליך און שנעל.

דיינקט איהר ווערען א סיטיזען? אויב יא, קומט צו אונז אלעס אויסגעמאכט אויפ'ן פלאץ ריכטיג

גוראפסקי'ס

113 Queen Street W. Toronto Ont.
171 James St. N. Hamilton Ont.
186 St. Lawrence Blvd. Montreal Que.